

Cộng Đoàn Thánh Phaolô Tông Đồ

"Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Ki-tô sống trong tôi."

Quản Nhiệm Cộng Đoàn

Cha Phanxicô Xaviê
Trương Minh Nhiên, SVD
(951) 290 - 9882

Chủ Tịch Cộng Đoàn

Phanxicô Xaviê Nguyễn Hoàng
(951) 545 - 1663

Phó Chủ Tịch

Maria Têrêsa Hoàng Phương
(951) 545 - 8465

Thư Ký

Anna Lê Vũ Bảo Trân
(727) 420 - 4818

Thủ Quỹ

Anna Đinh Thị Xuân Hoa
(909) 680 - 5979

Ban Thánh Nhạc

Gioan Baotixita Trần V. Minh
(909) 539 - 5215

Chúa Nhật Tuần III - Mùa Phục Sinh năm C - 05/04/2025

Hôm nay, Đấng Phục Sinh đã một lần nữa nhắc các Tông Đồ về nhiệm vụ: đánh lưới người về cho Thiên Chúa. Tuy nhiên để chu toàn được nhiệm vụ này, trước hết các ông phải là những người luôn lắng nghe và sống lời Chúa, để rồi nhờ sức mạnh của lời Chúa nâng đỡ, các ông đủ can đảm lên đường dẫn đưa mọi người về với Đấng Phục Sinh.

Đấng Phục sinh đang hiện diện giữa chúng ta. Có những lúc chúng ta không nhận ra Người, nhưng Người vẫn đồng hành với chúng ta, vì Người là Thiên Chúa quyền năng và nhân ái. Khi cử hành phụng vụ mùa Phục sinh, Giáo Hội muốn cho chúng ta được gặp gỡ Đấng đã từ cõi chết sống lại. Chúa Phục Sinh cũng đang đặt ra cho mỗi người chúng ta câu hỏi về tình yêu mến: "Con có yêu mến Thầy không?". Câu trả lời của chúng ta thể hiện mức độ gắn thân theo Chúa và thiện chí trở thành môn đệ của Người. Sau khi tuyên thệ một lòng yêu mến, Chúa Giêsu cũng sẽ nói với mỗi người chúng ta: "Hãy theo Thầy". Cuộc gặp gỡ với Đức Giêsu sẽ giúp chúng ta có thêm nghị lực và nhiệt huyết để làm chứng về Người, để nhân loại có thể nhận ra Người đang sống và đang hiện diện qua những môn đệ của Người là chính chúng ta.

Bài trích sách Công vụ Tông Đồ.

Bấy giờ, vị thượng tế hỏi các Tông Đồ rằng: “Chúng tôi đã nghiêm cấm các ông không được giảng dạy về danh ấy nữa, thế mà các ông đã làm cho Giê-ru-sa-lem ngập đầy giáo lý của các ông, lại còn muốn cho máu người ấy đổ trên đầu chúng tôi!” Bấy giờ ông Phê-rô và các Tông Đồ khác đáp lại rằng: “Phải vâng lời Thiên Chúa hơn vâng lời người phàm. Đức Giê-su đã bị các ông treo lên cây gỗ mà giết đi; nhưng Thiên Chúa của cha ông chúng ta đã làm cho Người trỗi dậy, và Thiên Chúa đã ra tay uy quyền nâng Người lên, đặt làm thủ lãnh và Đấng Cứu Độ, hầu đem lại cho Ít-ra-en ơn sám hối và ơn tha tội. Về những sự kiện đó, chúng tôi xin làm chứng, cùng với Thánh Thần, Đấng mà Thiên Chúa đã ban cho những ai vâng lời Người.”

Bấy giờ, họ cho gọi các Tông Đồ lại và cấm các ông không được nói đến danh Đức Giê-su, rồi thả các ông ra. Các Tông Đồ ra khỏi Thượng Hội Đồng, lòng hân hoan bởi được coi là xứng đáng chịu khổ nhục vì danh Đức Giê-su.

Đó là lời Chúa.

Đ: Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài, vì đã thương cứu vớt.

Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài, vì đã thương cứu vớt, không để quân thù đắc chí nhạo cười con. Lạy Chúa, từ âm phủ Ngài đã kéo con lên, tưởng đã xuống mồ mà Ngài thương cứu sống.

Đ: Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài, vì đã thương cứu vớt.

Hỡi những kẻ tín trung, hãy đàn ca mừng Chúa, cảm tạ thánh danh Người. Người nổi giận, giận trong giây lát, nhưng yêu thương, thương suốt cả đời. Lệ có rơi khi màn đêm buông xuống, hừng đông về đã vọng tiếng hò reo.

Đ: Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài, vì đã thương cứu vớt.

Lạy Chúa, xin lắng nghe và xót thương con, lạy Chúa, xin phù trì nâng đỡ. Khúc ai ca, Chúa đổi thành vũ điệu. Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ, xin tạ ơn Ngài mãi mãi ngàn thu.

Đ: Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài, vì đã thương cứu vớt.

Bài trích sách Khải huyền của thánh Gio-an tông đồ.

Tôi là Gio-an, tôi thấy, và tôi nghe tiếng muôn vàn thiên thần ở chung quanh ngài, các Con Vật và các Kỳ Mục. Số các thiên thần có tới ức ức triệu triệu. Các vị lớn tiếng hô:

"Con Chiên đã bị giết nay xứng đáng lãnh nhận phú quý và uy quyền, khôn ngoan cùng sức mạnh, danh dự với vinh quang, và muôn lời chúc tụng."

Tôi lại nghe mọi loài thụ tạo trên trời, dưới đất, trong lòng đất, ngoài biển khơi và vạn vật ở các nơi đó, tất cả đều tung hô:

"Xin kính dâng Đấng ngự trên ngài và Con Chiên lời chúc tụng cùng danh dự, vinh quang và quyền năng đến muôn thuở muôn đời!"

Bốn Con Vật thưa: "A-men." Và các Kỳ Mục phủ phục xuống thờ lạy.

Đó là lời Chúa

Tung hô Tin Mừng

Ha-lê-lui-a. Ha-lê-lui-a.

**Đức Ki-tô nay đã phục sinh,
chính Người đã tạo thành vạn vật
và xót thương cứu độ loài người.**

Ha-lê-lui-a.

Tin Mừng

Ga 21,1-19

✠ Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.

Khi ấy, Đức Giê-su lại tỏ mình ra cho các môn đệ ở Biển Hồ Ti-bê-ri-a. Người tỏ mình ra như thế này. Ông Si-môn Phê-rô, ông Tô-ma gọi là Đi-đy-mô, ông Na-tha-na-en người Ca-na miền Ga-li-lê, các người con ông Dê-bê-đê và hai môn đệ khác nữa, tất cả đang ở với nhau. Ông Si-môn Phê-rô nói với các ông: “Tôi đi đánh cá đây.” Các ông đáp: “Chúng tôi cùng đi với anh.” Rồi mọi người ra đi, lên thuyền, nhưng đêm ấy họ không bắt được gì cả.

Khi trời đã sáng, Đức Giê-su đứng trên bãi biển, nhưng các môn đệ không nhận ra đó chính là Đức Giê-su. Người nói với các ông: “Này các chú, không có gì ăn ư?” Các ông trả lời: “Thưa không.” Người bảo các ông: “Cứ thả lưới xuống bên phải mạn thuyền đi, thì sẽ bắt được cá.” Các ông thả lưới xuống, nhưng không sao kéo lên nổi, vì lưới đầy những cá. Người môn đệ được Đức Giê-su thương mến nói với ông Phê-rô: “Chúa đó!” Vừa nghe nói “Chúa đó!”, ông Si-môn Phê-rô vội khoác áo vào vì đang ở trần, rồi nhảy xuống biển. Các môn đệ khác chèo thuyền vào bờ kéo theo lưới đầy cá, vì các ông không xa bờ lắm, chỉ cách vào khoảng gần một trăm thước.

Bước lên bờ, các ông nhìn thấy có sẵn than hồng với cá đặt ở trên, và có cả bánh nữa. Đức Giê-su bảo các ông: “Đem ít cá mới bắt được tới đây!” Ông Si-môn Phê-rô lên thuyền, rồi kéo lưới vào bờ. Lưới đầy những cá lớn, đếm được một trăm năm mươi ba con. Cá nhiều như vậy mà lưới không bị rách. Đức Giê-su nói: “Anh em đến mà ăn!” Không ai trong các môn đệ dám hỏi “Ông là ai?”, vì các ông biết rằng đó là Chúa. Đức Giê-su đến, cầm lấy bánh trao cho các ông; rồi cá, Người cũng làm như vậy. Đó là lần thứ ba Đức Giê-su tỏ mình ra cho các môn đệ, sau khi trỗi dậy từ cõi chết.

Khi các môn đệ ăn xong, Đức Giê-su hỏi ông Si-môn Phê-rô: “Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có yêu mến Thầy hơn các anh em này không?” Ông đáp: “Thưa Thầy có, Thầy biết con thương mến Thầy.” Đức Giê-su nói với ông: “Hãy chăm sóc chiên con của Thầy.” Người lại hỏi: “Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có yêu mến Thầy không?” Ông đáp: “Thưa Thầy có, Thầy biết con thương mến Thầy.” Người nói: “Hãy chăn dắt chiên của Thầy.” Người hỏi lần thứ ba: “Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có thương mến Thầy không?” Ông Phê-rô buồn vì Người hỏi tới ba lần: “Anh có thương mến Thầy không?” Ông đáp: “Thưa Thầy, Thầy biết rõ mọi sự; Thầy biết con thương mến Thầy.” Đức Giê-su bảo: “Hãy chăm sóc chiên của Thầy. Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: lúc còn trẻ, anh tự mình thắt lưng lấy, và đi đâu tùy ý. Nhưng khi đã về già, anh sẽ phải dang tay ra cho người khác thắt lưng và dẫn anh đến nơi anh chẳng muốn.” Người nói vậy, có ý ám chỉ ông sẽ phải chết cách nào để tôn vinh Thiên Chúa. Thế rồi, Người bảo ông: “Hãy theo Thầy.”

Phúc Âm Của Chúa